

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Bondestriden (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 54.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875156698112/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Hun bygged op et Kloster skjønt
Med lange Soilerækker;
Der sover hun og hendes Slægt
Til Dommedag dem vækker.

Amalie Raben

† 1832

Den tunge Regnsky hænger over Vandet,
Og Skoven hyller sig i Taager;
Det gamle Taarn, som stirrer ud fra Landet,
Seer kun paa Søen hvide Maager,
Og intet Seil, som bringer Hjemmet atter
Den ømme Søster, fromthengivne Datter.

Forgjæves dufter Lunden, snoer sig Gangen;
Hun bryder ingen Blomster fleer.
Forgjæves venter hende Fuglesangen;
Hun hører ingen Fugle meer.
Eccho! som klang fra Skov og Borg derhjemme,
Dig lokker aldrig mere hendes Stemme.

Hvor Elven flyder under Bjergets Buer
Med Sommerslotte og med Druer,
Der hviler hun, hvor høie Popler kneise,
I Fred, træet af den tunge Reise;
Der slumrer hun, der har hun kastet Staven,
Der sover hun bag Blomsterne, i Graven.

Men hendes Aand, den kjærlige, den rige,
Den er iblandt os, den guddommelige,
Den er, hvor hun i Døden længtes hen,
Den er i Hjemmet, hos hver trofast Ven,
Hos eder, hvem hun elskte som sin Sjæl,
Hvem hendes sidste Aande bød Farvel.